

πρὸς τὴν γῆν, ὅτε ἡ ἐδόμηκον τοῦτις Ναΐνα ἐήχουσα ἀπέτεινε πρὸς ἐμὲ τοὺς ἐρωτικούς τούτους λόγους.

» Κατὰ τὴν τρυφεράν μου ἡλικίαν ἤμην ὀλίγον » σκληρά, ἤμην δύσκολος ὡς πρὸς τὰ αἰσθήματα τῆς » καρδίας, ἀλλ' ἡ μεταμέλεια ἐπέρχεται ἀφ' οὗ πα- » ρέλθῃ ἡ νεότης· ἐκ τῆς ἀργοπορίας ὅμως ταύτης » δὲν ζημιῶσαι τίποτε, ἀγαπητέ ἐρσστά, ἡ καρδία » μου εἶναι νέα, δεκτικὴ τρυφερῶν αἰσθημάτων, καὶ » δὲν ὑπεῖξε ποτὲ εἰς τοὺς νόμους τοῦ ἔρωτος· ἀλλὰ » σήμερον αἰσθάνομαι τὰς μεθυστικὰς αὐτοῦ πρᾶ- » φοράς· ἐνικήθην καὶ φλέγομαι διὰ σέ ! »

Λέγουσα δὲ ταῦτα ἡ ἐσχατόγηρος παρθένος καὶ στρέφουσα πρὸς με τρυφερά βλέμματα, ἤρπασε τὰ φορέματά μου διὰ τῆς ὤχρας καὶ σκελετωδούς αὐ- τῆς χειρὸς καὶ με εἵλκυε πρὸς ἑαυτήν.

Πλήρης ἀηδίας ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῆς, ἐνισχυθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ κινδύνου, ὤθησα τὴν παράφορον φαρμακεύτριαν καὶ ἔφευγον ἐκβάλλων κραυγὰς μεγάλας.

Ἄλλ' ἡ γραῖα ὁρμαῖ κατόπι μου καὶ μετὰ τόνου πνέοντος ἐκδίκησιν κραυγάζει, « ἀχάριστε, ἄλλοτε » ἐδοκίμασες νὰ ταράξῃς τὰς ἡμέρας αἰθῶας παρθέ- » νου, τώρα δὲ ὅτε τρέχω πρὸς τὴν φωνήν σου προσ- » ποιῆσαι, ὅτι δὲν με γνωρίζεις καὶ καταρᾶσαι τὴν » ἐρωμένην σου· ἰδοὺ ὅποιοι εἴσθε ὅλοι οἱ ἄνδρες σή- » μερον, προδοταὶ καὶ ἀπαταιῶνες. Ἐρως, σὺ γνωρί- » ζεις ὅτι μόνον αὐτὸν ἡγάπων, οὗτος δὲ καταφρονεῖ » τὴν προσφοράν τοῦ πάθους μου! ὕπαγε, παραιτή- » σόν με, ἄπιστε διαφθορεῦ, ἀλλ' ἐγρήγορα ἡ εἰς τὴν » μανίαν μου ὑπέικουσα τέχνη μου θέλει με ἐκδική- » σει κατὰ τοῦ ὑβρίζοντός με ἐρσστοῦ. »

Τοιοῦτοι ὑπῆρξαν οἱ ἀποχαιρετισμοὶ τοῦ φρικτοῦ τούτου δαίμονος· ἐκτοτε ῥιφθεὶς εἰς τὴν ἐρημίαν ταύτην μακρὰν τῶν ἀνθρώπων κατὰ τῶν ἐποίων συνελθὼν ἀποστροφὴν, χρεωστῶ, υἱέ μου, εὐτυχεῖς τινὰς στιγμὰς τῆς ζωῆς μου, εἰς τὴν φύσιν, εἰς τὴν ἀνάπαισιν καὶ εἰς τὴν μελέτην. Ἄλλὰ ἡ Ναΐνα με καταδιώκει ἐχθρικῶς, τὸ φρικαλέον τοῦτο τέρας ἄκαμπτον διαμένον, θέλει ἴσως ἐπιφέρει καὶ κατὰ σοῦ τὰς μαύρας προσβολὰς τῆς ἀπανθρώπου αὐτοῦ λύσσης, θέλω ὅμως σὲ μάθει νὰ προσφυλαχθῇς ἀπὸ τοῦτον τὸν κίνδυνον· καὶ ἐὰν ὀφείλω νὰ πιστεῦσω ἔμπνευσίν τινα, ἥτις με φωτίζει, ὁ οὐρανὸς ἀποστρέφει ἀπὸ

σοῦ τὸν θυμὸν αὐτῆς καὶ σὲ προετοιμάζει εὐχάριστον μέλλον.

Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ διήγησις τοῦ μάγου Φιλλαν- δοῦ, διὰ τῶν συμβουλῶν τοῦ ὁποίου ὁ ἀνδρεῖος Ῥουσ- λᾶνος ἐθριάμβευσεν ἀλληλοδιαδόχως κατὰ τῶν τριῶν αὐτοῦ ἀντιζήλων καὶ ματαιώσας τὰς ὑπερφυσικὰς δυνάμεις τοῦ γόητος Τσερνομόρου καὶ τὰ φίλτρα τῆς φαρμακευτρίας Ναΐνας, κατῳρώθησε νὰ ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν τὴν ὡραίαν Λουδμίλαν, τὴν ὁποίαν ἐπαναγαγὼν εἰς τὴν πατρίαν ἐστὶν ἐνυμ- φύθη, ἐπαναληφθείσης τῆς ἐρστῆς τῶν ἔνεκα τῆς ἀρπαγῆς αὐτῆς διακοπέντων γάμων.

Ο ΒΟΥΣ ΤΗΣ ΘΙΒΕΤΗΣ.

Τὸ εἶδος τοῦτο τῶν βοῶν εἶναι περιεργώτατον διότι διαφέρει πολὺ κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν αὐτοῦ μορφήν ὅλων τῶν ἄλλων· ἐπειδὴ ἔχει μακρὰς, πυ- κνὰς, ὀμαλὰς καὶ λεπτὰς τρίχας καλυπτούσας ὅλον αὐτοῦ τὸ σῶμα, αἵτινες καταπίπτουσαι μέχρι τῶν ἄκρων τῶν ποδῶν, ὁμοιάζουσι μᾶλλον κρωσσὺς με- τάξης, ἢ ἔρια· ἕτερον ἀλλόκοτον διακριτικὸν σημεῖ- ον τοῦ ζώου τούτου εἶναι τὸ ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ κύφωμα, ὅμοιον τῷ τῆς Καμήλου, περίξ τοῦ ὁποίου ὑπάρχουσι πυκνοὶ κρωσσοὶ ἐρίου· ἐπὶ δὲ τῆς κερα- λῆς ἔχει ἕτερον μικρὸν στεφανοειδὲς κύφωμα· ἡ δὲ οὐρὰ αὐτοῦ ὁμοιάζει τὴν τοῦ ἵππου, οὕσα ὡς ἐπιτο- πλεῖστον λευκοῦ χρώματος, ὅταν τὸ λοιπὸν σῶμα τοῦ ζώου εἶναι μέλαν, πολὺ ὅμως πυκνοτέρα καὶ σιλπνο- τέρα τῆς τοῦ ἵππου, καὶ φθάνουσα μέχρι τῶν ποδῶν.

Τὸ ζῶον τοῦτο γεννᾶται εἰς τὴν Θιβέτην καὶ ζῇ συνήθως εἰς τὰ ψυχρότερα μέρη, ὡς μᾶλλον κατὰ ληλα εἰς τὴν πυκνὴν καὶ θερμὴν αὐτοῦ μηλωτήν· εὐαρεστεῖται δὲ κυρίως εἰς τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν καὶ λιμνῶν, ὅπου νήχεται καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν ἡ- μέραν. Ὁ Βοὺς τῆς Θιβέτης εἶναι φύσει ἄγριος, με- λαγχολικὸς, ἀνήσυχος καὶ δυσανάγωγος· ἐξημερώνε- ται δυσκόλως καὶ κατὰ τὴν κοινωνικὴν αὐτοῦ κα- τάστασιν μόλις ὑποφέρει νὰ θέσῃ ἐπ' αὐτοῦ χεῖρα ὁ κύριος αὐτοῦ· ὡς δὲ πρὸς τοὺς ξένους ἔχει μόνον εἶ- ναι ἀπρόσιτος, ἀλλ' ἐρεθίζεται ὑπὸ τοῦ ἐλαχίστου κινήματος, καὶ κυρίως ἡ φαντασία αὐτοῦ προσβάλλε- ται ὑπὸ τῆς θέας τῶν ζωηρῶν χρωμάτων· ἅμα δὲ ἐξαγριωθῇ, τὸ μὲν σπινθηροβολοῦν αὐτοῦ βλέμμα ἐξα-

πτεται, αἱ δὲ τρίχες τοῦ κυφώματος αὐτοῦ κινου-
νται παραδόξως· ὅλον δὲ τὸ σῶμα αὐτοῦ τρέμει, καὶ
διὰ μὲν τῆς οὐράς κτυπᾷ τὰς πλευράς αὐτοῦ, διὰ δὲ
τῶν ποδῶν καὶ τῶν κεράτων ἀνασκάπτει τὸ ἔδα-
φος, μηκόμενος ὑποκύφως καὶ προσβάλλων μανι-
ῶς τοὺς τυχόντας.

Τὸ εἶδος τοῦτο τῶν βοῶν εἶναι ὁ κυριώτερος
πλοῦτος τῶν Καλμούκων, Τατάρων καὶ Μογγόλων
τρεφομένων μὲν ἐκ μέρους τοῦ γάλακτος αὐτοῦ, κα-
τασκευαζόντων δὲ ἐκ τοῦ περισσεύοντος βούτυρον,
τὸν ὅποιον ἐναποτιθέντες εἰς δερματίνους ἀσκούς,
μεταφέρουσι καὶ ἐμπορεύονται εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς
Ἀσίας μέρη. Οἱ Τατάροι καὶ Μογγόλοι μεταχει-
ρίζονται ἀκόμη τοὺς βόας τούτους ὡς φορτηγὰ ζῶα
κατὰ τὰς μακρὰς αὐτῶν ὁδοιπορίας, ἀροτριῶσι δὲ
αὐτῶν τὴν γῆν καὶ κατασκευάζουσιν ἐκ τοῦ μαλλοῦ
τῶν βοῶν τούτων εἶδος πυκνοῦ ὑφάσματος, δι' οὗ κα-
λύπτουσι τὰς σκηνὰς αὐτῶν.

Ὁ βοῦς τῆς Θιβέτης λογίζεται ἰδίως πολύτιμος
ἐνεκὰ τῆς ὥραιάς αὐτοῦ οὐράς, τῆς ὁποίας αἱ στιλ-
πναί, ἐλαστικαὶ καὶ μεταξοειδεῖς τρίχες, ἔχουσαι
πολλάκις μέγεθος πέντε καὶ ἐξ Γαλλικῶν ποδῶν,
πωλοῦνται εἰς μεγάλην τιμὴν· διότι οἱ Τοῦρκοι, οἱ
Πέρσαι, καὶ ἄλλα ἔθνη τῆς Ἀσίας προσαρτῶντες
τὰς οὐράς ταύτας, κατὰ μίμησιν τῶν παλαιῶν
ἐθνῶν τῶν Ἰνδιῶν εἰς τὸ ἐπάνω ἄκρον τῆς λόγχης,
μεταχειρίζονται αὐτὰς ὡς σημαίας τῶν στρατευμά-
των καὶ ὡς διακριτικὰ σύμβολα τοῦ βαθμοῦ τῶν
στρατηγῶν, καὶ τὰς ὁποίας σημαίας οἱ μὲν Τοῦρκοι

ὀνομάζουσι Τούγχι, οἱ δὲ Εὐρωπαῖοι ἐξ ἀγνοίας ὀνο-
μάζουσι γελοῖως, οὐράς ἱππων, ἐν ᾧ αὐταὶ εἶναι
πραγματικῶς οὐραὶ βοῶν τῆς Θιβέτης. Οἱ αὐτοὶ δὲ
λαοὶ ἐξαρτῶσι πρὸς στολισμὸν τὰς οὐράς ταύτας
ἐκ τῶν ἐφιππίων τῶν ἵππων καὶ τῶν ἐλεφάντων
αὐτῶν. Οἱ Κινεῖοι μάλιστα προτιμῶσι πολὺ τὰς
λευκὰς οὐράς, τὰς ὁποίας ἀφοῦ βάψωσιν ἐρυθράς, σο-
λίζουσι διὰ τούτων τοὺς πύλους αὐτῶν. Οἱ Κινεῖοι
μεταχειρίζονται πρὸς τούτοις τὰς οὐράς ταύτας ὡς
μυιαστήρια· τὴν δὲ συνήθειαν ταύτην παρέλαβον
φαίνεται οἱ Κινεῖοι παρὰ τῶν ἀρχαίων Ἰνδιῶν· διό-
τι ὁ Αἰλιανὸς ἀναφέρει, ὅτι οἱ Ἰνδοὶ τρέφουσι διὰ
τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν εἶδος τι ἀγρίων βοῶν ἐχόντων
οὐρὰν κατάλευκον, ἐξ ἧς κατασκευάζουσι τὰ βασιλικά
μυιαστήρια· ἐπειδὴ δὲ αἱ οὐραὶ αὐταὶ εἶναι πολύτι-
μοι παρὰ τοῖς λαοῖς τῆς Ἀσίας ἐνεκὰ τῶν διαφο-
ρων αὐτῶν χρήσεων, πολλοὶ Ἀσιανοὶ λαοὶ ἐδοκίμα-
σαν νὰ εἰσάξωσιν εἰς τὰς χώρας αὐτῶν τὴν κτηνο-
τροφίαν τῶν βοῶν τούτων, διὰ ν' ἀπαλλαχθῶσι
τοῦ φόρου τὸν ὅποιον πληρόνουσιν εἰς τὴν Θιβέτην
διὰ τὰς οὐράς τῶν βοῶν αὐτῆς· ἀλλ' αἱ δοκιμασίαι
αὐταὶ ἐπέτυχαν πολλὰ ὀλίγον. Μόνοι δὲ οἱ Κινεῖοι
ἠδυνήθησαν νὰ συνεθίσωσι τὰ ζῶα ταῦτα εἰς τὸ
κλίμα τινῶν μερῶν τῆς ἐκτεταμένης αὐτῶν ἐπικρα-
τείας, ὀνομάσαντες αὐτὰ λ ο υ ο μ ε ν ο υ ς β ό α ς,
διὰ νὰ χαρακτηρίσωσι τὴν πρὸς τὴν ὑγρασίαν με-
γάλην κλίσιν τοῦ ζῴου τούτου. Ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ βόες
τῆς Θιβέτης δὲν ἐπολλαπλασιάσθησαν εἰσέτι εἰς τὴν
Κίναν ἐπὶ τοσούτον, ὥστε νὰ ἐξαρκῶσιν εἰς τὰς πο-

λυσιδεῖς χρήσεις τῶν κατοίκων αὐτῆς, πολυπληθεῖς συνοδαίαι ἐμπόρων ἀναχωροῦσι κατ' ἔτος ἐκ τῆς Θιβέτης καὶ τῶν πλησιοχώρων ἐπαρχιῶν, διὰ τὰ φέρωσιν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς οὐρανίου Αὐτοκρατορίας τὰς πολυτίμους ταύτας οὐράς. Ἐπειδὴ δὲ αἱ λευκαὶ εἶναι μᾶλλον περισπούδαστοι, ὥς καταλλήλοτεραι τῶν ἄλλων εἰς τὸ νὰ βαφῶσιν ἐρυθραὶ, οἱ κτηματῖται τῶν βοῶν τούτων καταβάλλουσι πᾶσαν προσπάθειαν εἰς τὸ νὰ πολλαπλασιάσωσι μᾶλλον τὸ εἶδος τῶν ἐχόντων λευκὴν οὐρὰν καὶ μέλαν σῶμα βοῶν.

Οἱ Κάτοικοι τῆς Θιβέτης καὶ τῆς Δαβουρίας ἀπονέμουν εἰς τοὺς βόας τούτους τὰς θρησκευτικὰς τιμὰς, τὰς ὁποίας ἔκπαλαι ὅλα τὰ ἔθνη τῆς Ἀσίας ἀπένειμαν γενικῶς εἰς τὸν βοῦν· ἡ παράδοξός μάλιστα μωρὴ τοῦ εἶδους τούτου, προσβάλλουσα περισσώτερον τὴν φαντασίαν, ἢ τὰ ἄλλα εἶδη τῶν βοῶν, ἡξιώθη μεγάλων τιμῶν καὶ ἀποκατέστη ἀντικείμενον πολλῶν δεισιδαιμονιῶν· αἱ κοιναὶ μάλιστα παρχδόσεις τῶν ἐγχωρίων διηγοῦνται, κατὰ τὸν Φυσιολόγον Παλλάσον, ὅτι οἱ βόες οὗτοι κατὰγονται ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Λάμα καθιερωθέντων ἱερῶν βοῶν.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ Ἀριθ. 9)

Ὁ Νομὸς τῶν Κυκλάδων συνορεύει πρὸς Ἄρκτον μετὰ τὴν Εὐβοίαν καὶ τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος· πρὸς Ἀνατολὰς μετὰ τὸ Αἰγαῖον καὶ Ἰκάρειον Πέλαγος· πρὸς Μεσημβρίαν μετὰ τὸ Κρητικὸν Πέλαγος· καὶ πρὸς Δυσμὰς μετὰ τὸ Σούνιον, τὸν Σαρωνικὸν Κόλπον, τὰς ἐπαρχίας Ὑδρας καὶ Σπετσῶν καὶ τὴν θάλασσαν τῆς Πελοποννήσου.

Ἐπαρχία Σύρου.

Ἡ ἐπαρχία Σύρου σύγκειται ἐκ τῶν νήσων Σύρου καὶ Μυκόνου, αἵτινες συνιστῶσιν, ὥς ἔγγιστα, 54, 000 στρέμματα γῆς, ἐξ ἧς τὸ πλεῖστον μέρος καλλιεργεῖται. Ἐκτὸς τούτων συμπεριλαμβάνει καὶ τὰς ἐρημονήσους Δήλου, Ῥηνίας, Γυάρου, Γράδου, Σκάρπας, Νάτης, Κληρονησίου, Τραγαίας, Σταποδίας καὶ τινὰς σκοτέλους. Συνορεύει δὲ πρὸς Ἄρκτον μετὰ τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος καὶ τὴν Τήνον, πρὸς ἀνατολὰς μετὰ τὸ Ἰκάρειον Πέλαγος, πρὸς μεσημβρίαν μετὰ τὴν

ἐπαρχίαν Νάξου, καὶ πρὸς δυσμὰς μετὰ τὴν ἐπαρχίαν Κέας.

Σύρος. — Κατὰ τὸν Στράβωνα καὶ Εὐστάθιον Σύρος, κατὰ δὲ τὸν Σουΐδαν Σύρα, παρὰ δὲ τῷ Ὀμήρῳ Συρίη.

Νῆσός τις Συρίη κυκλίσκεται (εἶπον ἀκούεις) Ὀρτιγίης καθύπερθε.

Κεῖται μετὰξὺ Κύθου καὶ Μυκόνου· ἡ ἀστρονομικὴ αὐτῆς θέσις εἶναι κατὰ μὲν τὸ μήκος μοιρῶν 23, 1'. κατὰ δὲ τὸ πλάτος μ. 37, 17'. ἔχει περιφέρειαν 36 μιλίων ἤτοι 14 μιλίων μήκος καὶ 7 πλάτος, ἃ δίδουσιν 27,000 στρεμμάτων ἑκτασιν. Ὁ λιμὴν αὐτῆς εἶναι εἰς τῶν ἀρίστων τοῦ Αἰγαίου, καὶ ἴσως ἕνεκα τούτου καὶ τῆς γεωγραφικῆς θέσεώς της ἐγένετο τὸ πάλαι μέγα εἰς τὴν νῆσον ταύτην ἐμπόριον τῶν Φοινίκων. Αὕτη ἡ νῆσος εἶχεν ἰδιαιτέρους τὸ πάλαι βασιλεῖς, μετὰξὺ τῶν ὁποίων διεκρίθη εἰς τοὺς ἡρωϊκοὺς ἀκόμη χρόνους Κτήσιος ὁ τοῦ Ὀρμένους υἱός. Ἦτο πρὸς τούτοις διάσημος ἡ νῆσος αὕτη διὰ τὸν αὐτοδίδακτον αὐτῆς φιλόσοφον Φερεκύδην, ὅστις ἐκόσμησε τὴν πικρίδα του καὶ μετὰ θαυμάσιόν τι τῆς ἐφευρέσεώς του ἡλιοτρόπιον.

Εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους εἶχεν, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Ὀμηρος, δύο πόλεις, νῦν δὲ διαιρεῖται εἰς δύο δήμους, δηλαδὴ εἰς τὸν τῆς Σύρου, ὅστις σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου πόλεως, καί μιν ἐπὶ μικροῦ τινος λόφου καὶ κατωκημένης ὑπὸ τῶν αὐτοχθόνων, οἵτινες εἰσὶν ἅπαντες τὸν ἀριθμὸν 4,097, πρεσβέοντες σχεδὸν ὅλοι τὴν καθολικὴν θρησκείαν. Εἰς τὴν πόλιν ταύτην εἶναι ἀξιοσημείωτος ὁ νεόκτιστος ναὸς τοῦ Ἀγ. Γεωργίου. Ὑπάρχει πρόσδε καὶ ἐν δυτικὸν ἐκκλησιαστικὸν Γυμνάσιον ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἐκεῖ ἐδρεύοντος τῆς Σύρου Ἐπισκόπου καὶ κατὰ τὴν Στερεάν Ἑλλάδα καὶ Πελοπόννησον Παππικοῦ Ἐπιτρόπου.

Ὁ ἕτερος αὐτῆς δήμος εἶναι ὁ τῆς Ἐρμουπόλεως, ὅστις σύγκειται ἐκ τῆς ὁμωνύμου πόλεως οἰκοδομηθείσης ὑπὸ διαφόρων ὁμογενῶν κατὰ τὴν ἑνδοξὸν ἐποχὴν τοῦ ὑπὲρ πατρίδος ἱεροῦ ἀγῶνος, καὶ κατασταθείσης νῦν μιᾶς τῶν διασημωτέρων τῆς Ἑλλάδος πόλεων, καὶ μάλιστα ἐμπορικωτέρας πρὸς τῶν ἄλλων. Ὁ πληθυσμὸς τῶν κατοίκων τῆς πόλεως ταύτης ἀναβαίνει εἰς 12,148. Εἰς τὴν πόλιν ταύ-